מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא

Pulling and leading yes; but not riding

OVERVIEW

The גמרא cited a ברייתא concerning משיכה והנהגה by a camel and a donkey, and the manner in which they are קונה. The ברייתא does not mention רכוב (by either of them). The גמרא infers from this that only קונה are משיכה והנהגה משיכה והנהגה explains how we arrived at this assumption.

asks: תוספות

תימה מנא ליה דלמא כל שכן רכוב דתפיס ביה –

It is astounding! How does the גמרא derive that קונה is not קונה, perhaps רכוב is certainly קונה (even more than מושך ומנהיג), for he is grasping it?!

תוספות responds to an anticipated answer to his question:

ואי משום דשיירה אטו בכל דוכתי תנא כולהו קניינין –

And if you will answer that the גמרא לפריעם that רכוב is not קונה since the ברייתא omitted it (it does not mention רכוב only מושך ומנהיג); but this is insufficient proof, for is it indeed so that in all other places, he teaches and mentions all the גמרא?! The question remains how the גמרא inferred from this that ברייתא is not קונה that ברייתא

תוספות answers:

ויש לומר דממשנה יתירא קדייק דליערבינהו ולתנינהו –

And one can say; that he derives it from the excessive language of the ברייתא, for the ברייתא should have combined and taught the cases together:

שנים שהיו מושכין או מנהיגים בין בגמל בין בחמור ותו לא

'Two people who were pulling or leading whether it was a camel or a donkey, they are קונה', and say no more; however -

- מדקתני בלישנא יתירא שמע מינה דלמעוטי רכוב אתא מדקתני בלישנא יתירא שמע מינה דלמעוטי רכוב taught with excessive language, we can derive from this ברייתא that he meant to exclude רכוב.

תוספות proves his point, that if קונה is קונה then the ברייתא should ליערבינהו ולתנינהו:

והיינו דפריך בתר הכי וליערבינהו ולתנינהו

_

Instead of saying בין בגמל בין מנהיגים שנים שהיו שנים שהיו שנים שהיו writes שנים בגמן מושכין בגמן מנהיגין שנים שהיו שנים שהיו writes שנים שהיה אחד מושך ואחד מנהיג וכו' is not קונה הסל חנכו היג וכו' ואחד מנהיג וכו' ואחד מנהיג וכו' ואחד מנהיג וכו' ואחד מנהיג וכו' באמור שהיה אחד מושך ואחד מנהיג וכו' ואחד מנהיג וכו' באמור שהיה אחד מושך ואחד מנהיג וכו' ואחד מנהיג וכו' באמור שהיה אחד מושך ואחד מנהיג וואחד מנהיג וכו' באמור שהיה אחד מושך ואחד מנהיג וואחד מנהיג ווא

And this is what the גמרא asks later, 'if קונה is קונה then ליערבינהו ולתנינהו'.

תוספות continues to ask:

ואם תאמר לעולם מנא לן למעוטי רכוב –

And if you will say; still how do we know to exclude רכוב -

– דלמא הא דלא ערבינהו כדי לאשמועינן דמשיכה אורחא בגמל והנהגה בחמור Perhaps the reason the ברייתא did not combine them is in order to teach us that (even though) it is usual to pull a camel and lead a donkey (and not the reverse) -

ואפילו הכי אחד מושך ואחד מנהיג בגמל –

But nevertheless if one was מנהיג and one was מנהיג a camel -

לא מבטל משיכה דאורחא בגמל את ההנהגה דלאו אורחא – The משיכה which is usual for a camel does not nullify the הנהגה which is unusual for a camel -

וכן בחמור איפכא –

And similarly the opposite is true concerning the donkey -

 $-^{2}$ ולכך תנא בתר הכי אחד מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי רכוב

And therefore he continues afterwards (once he established משיכה בגמל and הנהגה בחמור) that if one was מושך and one was מנהיג (either by a מנהיג or he is קונה, but not to exclude רכוב!

מוספות answers:

- אויש לומר כיון שישמיענו שמשיכה והנהגה שניהם קנו בגמל ובחמור שמשיכה ויש לומר כיון שישמיענו שמשיכה והנהגה שניהם will teach us (through the לערבינהו לערבינהו and משיכה and המור, then -

- פשיטא שאין אחד מבטל חבירו משום דהאי אורחיה והאי לאו אורחיה שאין אחד מבטל חבירו משום שיטא שאין אחד מבטל חבירו משום merely because one is usual and the other not (so) usual; the proof from ליערבינהו ולתנינהו ולתנינה

תוספות responds to an anticipated question:

אבל במתניתין⁵ משמיענו שפיר שאין מבטל רכוב ומנהיג ברגליו את מנהיג לחודיה –

_

² תוספות question is that if the שנים שהיו would have only stated חוספות בין בגמל ובין או מנהיגין או מנהיגין או מנהיגין בין בגמל ובין בחמור only one would be אחד מושך (the one for whom the more common קונה) אחד משיכה בגמל ואם משיכה בגמל teaches us that in spite that משנה and הנהיג משיכה משנה teaches us that in spite that או מנהיג teaches us that in spite that א' מושך וא' מנהיג משך וא' מנהיג משך וא' מנהיג (by a חמור דרכו בהנהגה both are הקונה).

³ The ברייתא should have stated דין בומל ובין באמל או מנהיגין או מנהיגין שהיו שהיו שהיו We would then know that neither אורחיה can be מבטל the other פניו even if one is אורחיה and the other is not.

⁴ See 'Thinking it over' # 1.

⁵ See 'Thinking it over' # 2.

However⁶ in our משנה it is proper that the תנא teaches us that רכוב ומנהיג alone - מנהיג athe מבטל

לפי שיש ברכוב כל מה שיש במנהיג לועוד דתפיס בה: Since רכוב possesses all the advantages which מנהיג has and in addition he is תפיס בה. In such a case one would have thought that the מבטל is superior and מבטל the מנהיג, therefore the משנה needs to teach us that it is not so (but not concerning אורחיה ולאו אורחיה; that is not sufficient to have us think that אורחיה is אורחיה).

<u>SUMMARY</u>

The need to teach that one מבטל is not מבטל another is only where the superior contains all the elements of the other קנין plus an additional advantage; however it if does not contain all the elements of the inferior קנין, then it is obvious that it cannot be מבטל the inferior קנין.

THINKING IT OVER

1. תוספות states where two קונה are קונה (separately) then certainly one קנין cannot be מבטל the other.⁸ How can we reconcile this with the guery of in a case of רכוב במקום מנהיג whether the (לחודיה) or the רכוב במקום מנהיג קונה $?^9$

2. תוספות is differentiating between the cases of תוספות (concerning משנה), and רכוב ומנהיג), and משנה (concerning משנה). Why did not תוספות answer that concerning a קנין there is no הו"א that one קנין can be מבטל another קנין; however concerning מוחזקות, there is a סברא to argue that a superior מבטל can be מרחזקות of an inferior פנין!10

3. תוספות explains that there is reason to assume that קנין מבטל קנין, only when the superior קנין contains all the elements of the inferior קנין and something additional. Seemingly by משיכה והנהגה each one contains all the elements of the other plus that it is אורחיה. Why does תוספות exclude it from assuming that there too מבטל קנין is מבטל?! 11

 9 See: (48 #) בל"י אות רנח and פנ"י, נח"מ, אמ"ה.

 $^{^6}$ תוספות just taught us that if we know that both קנינים are valid, then we assume that neither can be מבטל other, even if one has an advantage over the other. Why then does our משנה need to teach us that רכוב ומנהיג is not מבטל מנהיג and רכוב ומנהיג ברגליו are valid separate קנינים.

 $^{^7}$ רכוב ומנהיג ברגליו. See 'Thinking it over' # 3.

⁸ See footnote # 4.

¹⁰ See אמ"ה # 51.

 $^{^{11}}$ See חכמת מנוח ומעיו.